

DECIZIA nr. 296/2010
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice Sector 5 cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la AFP Sector 1 sub nr. x, completata prin adresa nr. x, il constituie Raportul de inspectie fiscala nr. x intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 5, comunicat in data de **07.04.2010**.

Avand in vedere dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 207 si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**.

In ceea ce priveste indeplinirea conditiilor de procedura se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei, in conditiile in care aceasta vizeaza raportul de inspectie fiscala care nu este un act administrativ fiscal.

In fapt, prin contestatia formulata, societatea s-a indreptat impotriva constatarilor Administratiei Finantelor Publice Sector 5, cuprinse in Raportul de inspectie fiscala nr. x cu privire la respingerea la rambursare a TVA in suma de x lei.

In drept, art. 85, art. 86 alin. (1), (3) si (6), art. 87, art. 109, respectiv art. 209 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, stipuleaza urmatoarele:

“Art. 85 - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declaratie fiscală, în conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);
- b) **prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.**”

“Art. 86 - (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. **Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.** (...)

(3) **Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, si în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89.** (...)

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plată accesorii constituie si înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în conditiile în care se stabilesc sume de plată.”

“**Art. 87** - Decizia de impunere trebuie să îndeplinească conditiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), si categoria de impozit, taxă, contributie sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum si cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

“**Art. 109** - (1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspectiei din punct de vedere faptic si legal.

(2) La finalizarea inspectiei fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde si diferente în plus sau în minus, după caz, față de creanta fiscală existentă la momentul începerii inspectiei fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

“**Art. 209** - (1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise în conformitate cu legislatia în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de măsuri, se soluzionează de către:

a) structura specializată de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum si măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei. (...)”

În speta sunt aplicabile si prevederile pct. 5.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizeaza:

“Actele administrative fiscale care intra in competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat, sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.”

Fata de cadrul normativ sus-citat se retine ca impozitele, taxele si alte sume datorate bugetului general consolidat **se stabilesc numai printr-o decizie de impunere**, reprezentata fie de o declaratie fiscala a contribuabilei, asimilata unei decizii de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare, fie de o decizie de impunere emisa in baza raportului de inspectie fiscala.

Astfel ca, actul administrativ fiscal este numai decizia de impunere, deoarece numai aceasta creaza o situatie juridica noua prin stabilirea obligatiilor fiscale in sarcina contestatarei. Raportul de inspectie fiscala nu creeaza prin el insusi o situatie juridica noua, el fiind supus avizarii sefului de serviciu si aprobarii conducatorului organului de inspectie fiscala; in consecinta, raportul de inspectie

fiscala nu are natura juridica de act administrativ fiscal si nu este susceptibil de a fi contestat.

De mentionat este faptul ca, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x a fost emisa decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala nr. x, **comunicata societatii in data de 07.04.2010**, prin care AFP Sector 5 a respins la rambursare TVA in suma de x lei, respectiv a aprobat la rambursare TVA in suma de x lei, decizie impotriva careia **SC X SRL nu a formulat contestatie**, desi are aceasta posibilitate potrivit dispozitiilor titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat.

De mentionat este si faptul ca prin adresa nr. x, comunicata in data de 16.06.2010, AFP Sector 5 i-a invederat contestatarei ca singurul act care poate fi contestat este decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, la baza acesteia stand constatarile din raportul de inspectie fiscala. De altfel, i s-a solicitat sa individualizeze cu claritate actul administrativ-fiscal pe care intelege sa-l conteste, in raport de motivele invocate.

Drept urmare, prin adresa inregistrata la AFP Sector 1 sub nr. x, societatea subliniat faptul ca "actul administrativ fiscal pe care il contesta este Raportul de inspectie fiscala nr. x".

Avand in vedere prevederile art. 213 alin. (5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se specifica: "**Organul de solutionare competent se va pronunta mai întâi asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar când se constata ca acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei**", rezulta ca DGFP-MB nu va proceda la analiza pe fond a contestatiei, intrucat raportul de inspectie fiscala nu este un act administrativ care sa poata fi contestat independent de titlurile de creanta emise in baza acestuia.

De altfel, obligatia organului de solutionare a contestatiei este de a se pronunta asupra obiectului cererii dedusă judecătii, respectiv asupra obiectului contestatiei, care constituie garantia aplicării principiului disponibilității, consacrat prin art. 129 alin.6 Cod procedură civilă, DGFP-MB neputand solutiona contestatia decât în limitele sesizării, intrucat principiul disponibilității cuprinde în continutul său prerogativa dreptului contribuabilei de a determina limitele actiunii.

In speta, sunt aplicabile si dispozitiile art. 213 alin.(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivita carora:

"Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizării."

Drept pentru care, contestatia formulata de **SC X SRL**, urmeaza a se respinge ca inadmisibila.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 85, art. 86 alin. (1), (3) si (6), art. 87, art. 109, art. 209 alin. (1), art. 213 alin. (3) si (5) si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 5.1 din Instructiunile aprobate prin Ordinul Presedintelui A.NA.F. nr. 519/2005

DECIDE

Respinge ca inadmisibila contestatia formulata de **SC X SRL** impotriva Raportului de inspectie fiscala nr. x incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 5.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.